

pořadu práva, již soud první stolice vyhověl a žalobu odmítl, maje za to, že tu jde o poměr veřejnoprávní, ježto žalobce byl veřejným funkcionářem žalované obce a zakládá svůj žalobní nárok na této veřejné funkci. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva, ježto tu jde o nároky rázu soukromoprávního.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Prvý soudce zjistil, že žalobce byl do 30. června 1919 starostou žalované obce, že jeho odměna za úřadování, jakož i za práce písařské, za nájemné, vytápění, tiskopisy atd. na rok 1919 byla pojata úhrnným penízem do obecního rozpočtu v květnu 1919, obecním výborem usnesena a toto usnesení schváleno okresním výborem. Toto zjištění převzal rekursní soud a též stěžovatel mu neodporuje. Z tohoto schváleného obecního rozpočtu odvozuje žalobce nárok na odměnu za úřadování a za výlohy s vykonáváním jeho spojené. Dovolává se tedy v tom směru úmluvy s obcí o nárocích, uvedených v § 25 čes. zřiz. obec. a domáhá se tedy žalobou nároků soukromoprávních (§ 861 obč. zák.). O těchto soukromoprávních nárocích rozhoduje pouze soud, ježto jinému úřadu k rozhodnutí přikázány nejsou (§ 1 j. n. Srov. Pražák: Ústava obecní 1895, I. díl, § 73 a Spory o příslušnost 1883, díl I. str. 207 a násl., zvláště pak str. 212). Podotknouti ještě dlužno, že § 10 nov. kl. obec. zřiz. mluví o dietní náhradě za hmotné újmy, povstálé ztrátou času při výkonu funkcí obecních, tedy o jiné náhradě, nežli jest uvedena v § 25 čes. obec. zřiz. (srov. § 22 odstavec druhý nov.) a dále že spory vzešlé ze služebních poměrů obecních zřízenců přikázány nyní výslovně soudům dle § 24 zák. ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 sb. z. a n. z roku 1920.

Čís. 1319.

Koupeny-li šaty t. zv. model s tím, že je prodatel přešije na kupitelovu postavu, musí i toto provedení býti bezvadné.

(Rozh. ze dne 30. listopadu 1921, Rv I 484/21.)

Žalovaná koupila od žalobkyně hotový oblek — tak zvaný model který prohlédla, zjistila jeho bezvadnost a dala jej žalobkyni přešít na svou postavu; přešitý oblek však odmítla přijmouti, ježto byl děravý, což hned žalobkyni oznámila. Žalobu o zaplacení úplaty za oblek procesní soud první stolice zamítl, zjistiv, že šaty po přešití měly tři díry, způsobené prostřižením, a přikloniv se k posudku znaleckému, že model předpokládá výrobek bezvadný. Odvolací soud rozsudek potvrdil a uvedl po právní stránce v důvodech: Pokud jde o právní posouzení sporu, odvolávajíc se obě strany souhlasně na ustanovení § 1167 obč. zák. Nepochybují tedy o tom, že právním důvodem žalobního nároku jest smlouva o dílo, což zbavuje odvolací soud povinnosti, aby přihlížel k vykládacímu pravidlu § 1166 obč. zák. Posuzuje pak případ dle § 1167 obč. zák., dospívá k těmto závěrům: Poněvadž žalovaná koupila od žalobkyně model, byla bezvadnost výrobku podle tohoto ujednání výslovnou pod-

mínkou předmětu smlouvy, neboť znalci prohlásili souhlasně, že se při koupi modelu předpokládá, že je bezvadným, leda že by šlo o model koupený v partii, což v tomto případě nebylo nikým tvrzeno. Ježto bylo dále zjištěno, že oblek, žalované dodaný, měl tři díry, je tím zároveň prokázáno, že měl takové vady, jež odporovaly podmínce, výslovně smlouvené. Byla tedy žalovaná oprávněna od smlouvy jednostranně ustoupiti, neboť nezáleží na tom, zda byly ony vady odstranitelné a odstraněny čili nic. Žalovaná nebyla povinna přijímati oblek spravovaný, vyjednavši si model, tudíž oblek bezvadný. Tvrdí-li odvolatelka teprve v řízení odvolacím, že model pozbývá tohoto označení a této vlastnosti, provádí-li se na něm změny jako v tomto případě, když šaty musily býti pro žalovanou předclány, je to, pokud jde o okolnosti podrobené důkazu znaleckému, novota, k níž soud odvolací přihlížeti nesmí. Zjištěná vada na šatech byla tedy vadou, odporující výslovné výmince (§ 1167 obč. zák.) a soud první stolice rozhodl spor správně, zamítнув žalobní prosbu, jejíž právní důvod byl jednostranným odstoupením žalované od smlouvy zrušen.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Dovolání uplatňuje dovolací důvody č. 2, 3, 4 § 503 c. ř. s., ale není způsobilé, aby přivodilo navrhované zrušení nebo změnu napadeného rozsudku. Podle nesporného přednesu stran koupila žalovaná od žalobkyně šaty, t. zv. model, jenž měl býti přešit na její postavu. Není o tom pochybnosti, že šaty byly bezvadné, když si je žalovaná vybrala a cenu jejich smluvila. Z této bezvadnosti nemůže však žalobkyně ničeho ve svůj prospěch dovozovati, neboť podle úmluvy měla žalovaná dodati model na její postavu přešitý, podle znaleckého posudku se při koupi modelu bezvadnost jeho předpokládá a žalovaná samozřejmě mohla předpokládati, že žalobkyně šaty při přešívání nepoškodí a že šaty nepozbudou bezvadnosti ani co do provedení, ani co do látky. Nelze proto shledati vytýkaného odporu se spisy, ani nesprávného posouzení věci po stránce právní v úsudku odvolacího soudu, že modelem se vyrozumívá výrobek bezvadný a že bezvadnost výrobku byla výslovně vymíněna. Dovolání snaží se dovoditi nesprávnost tohoto úsudku, poukazujíc na své tvrzení v řízení odvolacím, že model znamená toliko původní tvar a že šaty, jako model koupené, pozbývají tohoto označení a této vlastnosti, jakmile musily býti pro žalovanou přešity. Avšak odvolací soud právem nepřihlížel k tomuto tvrzení a nepřipustil důkazu o tom nabízeného, protože jest novotou, v oprávněném řízení nepřipustnou; vývody dovolání, že tato tvrzení žalobkyně jsou jen závěrem, vycházejícím z pojmu slova model, odporují znaleckému posudku, podle něhož se vyrozumívá modelem výrobek bezvadný, z čehož se podává, že musí dodán býti bezvadný, i když má býti přešit na postavu kupujícího. Nezakládá tudíž vytýkané neúplnosti odvolacího řízení, když odvolací soud nového důkazu znaleckého nepřipustil, a není tu odporu se spisy, když odvolací soud na základě znaleckého posudku a se zřetelem na patrný úmysl stran učinil jiný závěr, nežli žalobkyně získati hledí, podkládajíc slovu model jiný význam a stranám jiný úmysl. Další vývody dovolání jsou marným pokusem odůvodniti povinnosti žalované, aby přijala a zaplatila šaty z látky

děravé a potom špatně spravené, ačkoli koupila výrobek bezvadný a tuto bezvadnost si vymínila. Dovolání brojíc proti názoru, že spravované šaty nelze považovati za bezvadné, mylně uvádí, že znalci opak toho potvrdili, neboť znalci nic takového neuvedli, nýbrž prohlásili, že žádné vady na šatech, jim předložených, neshledali; že však šaty z látky, přestřižením na třech místech poškozené a potom špatně vyspravené, nejsou bezvadnými, je přec samozřejmým. Ze zjištění, že na šatech, žalované dodaných a od ní nepřijatých, byly prostřižené díry špatně zašity, a z okolnosti, že znalci na ohledaných šatech této vady neshledali, podává se úsudek, že na šatech, znalci ohledaných, jsou-li totožny se šaty, žalovanou odmítnutými, byly dodatečně provedeny další opravy a změny, jimiž dřívější vady byly opraveny a neznatelnými učiněny. Toto odstranění vad nebo jejich odstranitelnost nemá však významu, neboť žalobkyně ani netvrdila, že žalované dodala tyto šaty ve stavu, znalci shledaném. Žalovaná výslovně si vymínila bezvadnost výrobku a nebyla ve smyslu §§ 1413, 1061, 1047 obč. zák. povinna, aby místo bezvadného výrobku přijala jako smluvní plnění šaty z látky poškozené, tedy výrobek, jenž měl vady, odporující výslovné podmínce. Předpis § 932 obč. zák., jehož se žalobkyně nyní dovolává, nemá tu místa, protože týká se nároku ze správy, byla-li věc přejímatelem jako plnění přijata, což se v tomto případě nestalo. Když tvrdí žalovaná přijetí výrobku právem odmítla a tvrzení žalobkyně, že žalovaná slíbila šaty zaplatiti, nebylo dokázáno, není nárok na zaplacení šatů odůvodněn, ať si se smlouva posuzuje jako smlouva o dílo (§ 1167 obč. zák.), jak učinili soudové předchozí, či jako smlouva kupní, jak dovozuje dovolání.

Čís. 1320.

Sepsání inventáře není podstatnou náležitostí kupní smlouvy o věci hromadné.

Při koupi celého obchodu za jednotnou cenu jest pro výpočet abstraktní škody (čl. 355 obch. zák.) rozhodnou cena celku, nikoli jednotlivých součástí.

(Rozh. ze dne 30. listopadu 1921, Rv I 502/21.)

Žalobkyně koupila v březnu 1919 od žalované pražský závod papírnický, jak stojí a leží, s tím, že obchod bude předán teprve počátkem školního roku 1919, do kteréžto doby bude zásoba zboží stále normálně doplňována. Žalobkyně docházela pak do obchodu, aby se s ním seznámila, za kterýmžto účelem byla nucena bydleti v Praze. Když žalovaná, popírajíc platnost smlouvy, zdráhala se v umluvený čas obchod předati, domáhala se žalobkyně náhrady škody. Procesní soud prvního stupně žalobě vyhověl, uznáv důvod nároku; výši náhrady škody určil pak, slyšev znalce, dle § 273 c. ř. s. Odvolací soud rozsudek potvrdil. **Důvody:** Žalující koupila od žalované papírnický obchod, jak stojí a leží, t. j. se zásobami, zákazníky, pohledávkami, bez dluhů, s místnostmi obchodními, pokud dle stávajících zákonů mohla jimi disponovati ve stavu, jaký obchod ten při obchodování, jaké se na správného obchodníka sluší a patří, bude míti na počátku školního roku 1919, za 20.000 K, splatných při předání obchodu. Počátkem školního roku rozumí se, jak všeobecně